

[Palle Simonsen]

ren, kan vi nu om lidt trygt tage hjem til de varme hveder. Der er ingen problemer. Når vi ser på den almindelige økonomiske udvikling, er der mange tegn, der peger i positiv retning. Der er tale om en forbedring af konkurrenceevnen, der er tale om en forbedring af betalingsbalanceudviklingen osv., og det har alt sammen sit udspring i den epokegørende indsats, som blev startet i forbindelse med det økonomiske forlig i foråret 1980. Det er vel stort set det, der er statsministerens og finansministerens konklusion. Man har sandelig taget hårdt fat på besparelser, og man har, som finansministeren har sagt det nu mange gange, sparet 8 mia kr. i 1981, så man skal ikke komme og bebrejde regeringen noget som helst. Det er åbenbart kun surhed, som præger især venstre og det konservative folkeparti. Sådan kunne debatten egentlig godt opfattes, og sådan vil den nok meget ofte blive opfattet af mennesker, som kun følger den overfladisk.

Finansministeren prøvede ind imellem at lægge nogle alvorlige sentenser ind, som giver indtryk af, at man godt er klar over, at der er nogle problemer. Men det, der trods alt står som den konklusion, jeg gerne vil tillade mig at drage her, inden vi slutter debatten, er, at man nok indrømmer, at der er nogle problemer, men der er faktisk ingen forslag til løsning af dem – ud over at der naturligvis skal vedtages en finanslov, og at beskæftigelsesplanerne, som de er startet i 1981, skal fortsætte de næste par år. Det er faktisk de eneste nye tiltag, der er tale om.

Jeg skal slet ikke begynde at gå ind i en diskussion om alle de procenter, alle de sammenligninger med andre lande osv., som har været inde i billedet, for det vil tage mange timer at komme til bunds i det. Men jeg vil godt sige, at der er i hvert fald én ting, som bliver klarlagt ved denne debat, og det er, at en socialdemokratisk politik og den politik, vi andre søger at lægge op til, er forskellig – og meget forskellig. Det synes jeg skal klargøres tydeligere, end det har været før. Det er ikke et spørgsmål om, om man vil være positiv over for, hvad regeringen lægger frem, eller man ikke vil være det. Det er et spørgsmål om, at man har to forskellige holdninger til, hvordan problemerne skal løses. Når vi taler besparelser, siger regeringen: der kan ikke gennemføres flere besparelser end dem, vi har foreslået. Nej, det kan

der ikke, hvis man er socialdemokrat, men det kan der godt, hvis man er konservativ. Vi kan lige så godt gøre op, at når det drejer sig om indkomstoverførsler eksempelvis, har vi en anden holdning til problemerne. Problemerne kan naturligvis løses ud fra vores ideologiske målsætning, derom kan der ikke være nogen tvivl, men de løses ikke i samarbejde med socialdemokratiet, de klares i virkeligheden alene i et samarbejde mellem de partier, der har en anden holdning. Det synes jeg måske nok vi skulle markere noget stærkere.

Dermed kan jeg heller ikke undlade nogle bemærkninger til i hvert fald to af forligspartierne, nemlig kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne.

Hr. Chr. Christensen sagde bl. a., at han principielt var enig i, hvad venstre og det konservative folkeparti i dag havde sagt, men han var bange for, at den politik alligevel ville resultere i for stor arbejdsløshed, i et voksende betalingsbalanceunderskud osv. Vil det sige, at hr. Chr. Christensen ikke selv tror på den politik, som man har som idégrundlag? Det må i hvert fald være den konklusion, vi andre må drage. Man må vælge den ene eller den anden vej.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg sige, at det naturligvis er rigtigt, at mange andre lande i Vesteuropa har vanskeligheder med at løse problemerne, og det er naturligvis også rigtigt, at der ikke er nogen patentløsninger, men for os at se – og det har noget at gøre med de mere principielle ting, som jeg nævnte før – er det meget svært at få øje på et vesteuropæisk land, som i den grad har udvidet den offentlige sektor og i den grad har lagt en dyne over den private sektor, som Danmark har gjort det. Det er for så vidt det, vi påpeger som det afgørende problem. Vi tror ikke på, at man kan hekse med betalingsbalancen eller med arbejdsløshedstallet, men vi tror under alle omstændigheder på, at hvis man fører en politik, som i øvrigt i sin idé er identisk med den, som hr. Erhard Jakobsen forfægter på mange andre områder – ikke på det økonomiske, men på alle andre områder – så kan vi løse problemerne på en bedre måde.

Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at både hr. Chr. Christensen og hr. Erhard Jakobsen i dag, efter at de har lagt røgslør ud over den økonomiske situation, har brugt